

задъ него. Почна се настѣплението, веригитѣ не вървѣха, а бѣгаха по посока на огньоветѣ.

На 40—50 крачки предъ веригитѣ, патрултѣ се спира предъ купчина войници, завити въ платнища.

Войникътъ В. Ганевъ тихо вика на старшия: „Г-нъ старши, по-скоро, по-скоро!“

Подофицерътъ се затичва, застава предъ купчината и помислилъ, че е нашъ постъ заспалъ — зеръ толкова близко до насъ могатъ ли да бждатъ сърби? — сритва ги и имъ казва: „Не ви е срамъ на постъ да спите, сърбитѣ живи ще ви изловятъ!“

Но въ тоя моментъ се вдигатъ платнищата и четирима сръбски войници, току-що събудили се, посѣгатъ къмъ пушкитѣ си.

— „Не мърдай!“ — изревава старшиятъ, като ги познава.

На гюрюлтията се притичватъ още трима наши войници.

Сърбитѣ, изплашени, се предаватъ на нашитѣ. Отъ тѣзи заспали „юнаци“ научихме за разположението и на другитѣ постове, които дочуха глъчката и се разбѣгаха.

Не трѣбваше да се губи време. Противникътъ можеше да се опомни и да ни помете, още повече, че имаше висотата въ ржце и бѣше 2—3 пѣти по-многочисленъ отъ насъ.

Веригитѣ полетѣха къмъ върха. На 300—400 крачки ние още не виждахме нищо, но чуваше се движението въ бивака на противника. Не мина много и ние бѣхме посрѣщнати съ залповъ огънь.

При все че е забранено да се вика „ура“ нощемъ, но кой може да спре тая хала, която процепа въздуха съ нѣколкократенъ ревъ, каточели не хора, а разярени лъвовеве ревѣха! Вълнитѣ на „урата“ залѣха върха.

Млъкнаха противниковитѣ пушки — ние летѣхме нагоре и следъ нѣколко минути бѣхме при тѣй желанитѣ огньове. Сърбитѣ, изненадани, бѣха изоставили раници, шинели, пушки, патрони, бомби... Но най-ценниятъ трофей бѣха дебелитѣ бутове сланина!

Застанаха на върха, ние обстрелвахме деретата, изъ които бѣха плъзнали бѣгащитѣ сърби.

Следъ малка почивка и хубава закуска съ завладѣната плячка, продължихме преследването, додето овладѣхме всички разклонения на Мазатаръ.

Мъглата скри сърбитѣ и ги спаси отъ пълно унищожение или пленъ.

Така единъ връхъ, на който презъ Илинденското въстание шепа юнаци се държаха цѣли три месеца противъ бѣсния напоръ на турцитѣ — сега сърбитѣ не можаха да се задържатъ на него нито три минути.